



Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

**Úmysl všeobecný:** Aby mladí lidé, hledající smysl života, byli chápáni, respektováni a obklopani trpělivostí a láskou.

**Úmysl misijní:** Aby mezi misionáři v celé církvi rostla touha po vzájemném sdílení a spolupráci.

**Úmysl národní:** Aby se laici ve spolupráci s duchovními pastýři horlivěji podíleli na životě svých farností.

**Úmysl farní:** Aby letošní prožití postní doby bylo pro každého z nás duchovním obohacením, aby naše postní praxe zvroutnila náš vztah ke Kristu, což by se projevilo v mezilidských vztazích.

\* \* \*

## Z FARNÍ MATRIKY :

V měsíci únoru 2006 z naší farnosti odešel na věčnost a byl pohřben:

25. února:  
**František Petráš** - 67 let  
Slopné 143

*Odpočínutí věčné dej mu, Pane  
a světlo věčné ať mu svítí.  
Ať odpočívá v pokoji.*

\* \* \*

## TY MĚ ZNÁŠ

Ty mě znáš, Bože, a jako ty znáš mne,  
kéž tebe poznám já.

Ty sílo mé duše, do mne pronikni a učiň,  
ať se tobě podobám, ať ti patřím bez vad, bez poskvrny.  
O to tě prosím, v to vkládám svoji naději,  
v tom doufání moje radost tkví.

*sv. Augustin - Confessiones X,1*

## TYS NAŠE SPÁSA

Neseš nás od dětských let až po stařecký věk.  
Vždyť naše síla silou je, jenom když z tebe vychází;  
vychází-li z nás, je pouhou slabostí.  
Bohatý je náš život a krásný těž, jsme-li nablízku;  
však odvrátili jsme se od tebe a sešli na scesti.  
Dej, ať se k tobě vrátíme, a nezhyne.  
U tebe máme spásu v plnosti, spása jsi ty sám.  
Nebudeme se bát změn při svém návratu,

že snad už domov nenajdeme, otcovský dům.  
Třebaže jsme byli daleko,  
naš dům - tvá věčnost, Bože, je pro nás otevřen  
*sv. Augustin - Confessiones IV,16*

\* \* \*

## FARNOST HORNÍ LHOTA

*Ctihodný otče arcibiskupe,  
vážený otče děkane,  
milí členové farních rad,*

Farnost hornolhotská sdružuje obce Horní Lhota, Dolní Lhota a Sehradice. Máme-li mluvit o farnosti, musíme ji přirovnat k rodině, k dobře fungující rodině, plné lásky, vzájemné úcty, respektu a hlavně milující Boha. Taková rodina je plná úcty ke stáří, proto respektuje jejich potřebu časté modlitby, stejně jako u nás, kde se schází starší ženy i ženy středního věku k modlitbě a ke slovu života. Není to jen zvyk a rutina, je z toho cítit potřeba těchto žen setkávat se s Kristem co nejčastěji. To samé lze říci také o společenství živého růžence. Zde je již možné pozorovat jak se mladé matky a starší ženy navštěvují, třeba jen při výměně desátků. Toto je kontakt, který je nutný, aby se nerozevíraly pomyslné nůžky mezi mladými a staršími, aby byla zachována pospolitost víry. K rodině patří také ctění tradic, na které musíme chtít nechtít navazovat, neboť bez nich by nebylo současnosti. Proto naši muži ať již mladí či staří, oblečení vesměs do hasičských uniforem prochází obcí při slavnosti Božího Těla. Účast v tomto průvodu je do jisté míry vyznáním víry, a voláním na všechny, pojďte za námi, my chceme následovat Krista. Hasiči, ale také ostatní věřící naší farnosti se každoročně účastní na mších svatých k uctění svého patrona Sv. Floriána a také zajíždí pravidelně na Sv. Hostýn na svou pouť. Tam se setkávají s ostatními bratry hasiči z ostatních obcí naší diecéze. Je jen škoda, že plnění hesla "Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci" není tak naplňováno po celý rok a mnohdy jsou tyto dvě akce jediné.

Střední generace je hybnou silou nejen v celé společnosti, ale také v naší farnosti. Jsme rádi, že se mnoho lidí zapojilo do kurzu pastoračních pomocníků a do kurzu lektorů. Čtení písma při bohoslužbách se začíná věnovat stále více lidí, píšou se pořadníky na to kdo, kdy bude číst. Dříve to zůstávalo jen na pár lidech. Chce to jen odvalu a setřást ze sebe nervozitu. Slovo Boží je tím velkým darem, jenž nás povzbuzuje.

Dnem, kdy můžete u nás vidět starého pána a malého ministranta stát mlčky vedle sebe, je Velký pátek a Bílá sobota, tehdy oba stojí stráž u Božího hrobu. Je mnoho důležitých dnů v roce pro křesťana, tento je však nejdůležitější, proto i mnoho rodin přichází přes den do kostela poklonit se Kristu ukřižovanému. V tyto tak vzácné dny nám možná chybí více sebezáporu a obětování, kdy nejsme ochotni vydržet trochu delší Velikonoční obřady a jako omluvu připojujeme, že tak dlouho bychom stát nevydrželi. Vzpomenou-li starší generace, nikdy se nevymlouvaly a to se chodilo do kostela pěšky, třeba v neděli ráno a odpoledne ještě na požehnání.

Taková forma odříkání je znát u malých dětí, které si v době postní, snaží něco odřeknout a tím dát dar Ježíšovi.

Rodina, to jsou právě také děti. Musíme je s radostí přijímat a nedívat se při tom na to, zda si budu moci již při druhém či třetím dítěti dovolit to či ono. Vychovávat děti je Boží požehnání, a jsme to my, kdo má povinnost předat jim víru, kterou jsme zdělili po předcích a kterou v nás rozfoukával Ježíš Kristus. Základ musí získávat v rodině, denní modlitbou a příkladem rodičů. Nemůžeme chtít po dětech něco, co sami neděláme. Ostatní jim může dát také farní společenství. Proto pro ně pořádné různé hry, tábory a jiné aktivity spojené s výukou katechismu. Nesmíme v nich však vzbudit dojem, že

všechno je to jen hra. Musí si již v tak útlém věku uvědomit, že na prvním místě je Bůh a je to právě on, který se nám snaží přiblížit.

Je potěšitelné, že z těchto her a táborů, kterých se zúčastňují děti nábožensky vlažné, se poté někteří zapojují do dalších aktivit. Je to třeba živý betlém, který nacvičuje až třicet dětí a dospívajících. Z našich zkušeností víme, že i mladí lidé se umí bavit, aniž by k tomu potřebovali drogy či přemíru alkoholu. Důkazem toho je Lhotský ples, který naši mladí každoročně pořádají a jehož se účastní mnoho mladých, kteří se také podílí na tvorbě programu.

Na tomto setkání máme hovořit především o pastorační činnosti, ale s ní je nepochybně spojena i materiální stránka. Nemůžeme přece hovořit o živé farnosti, kdyby byl kostel zarostený kopřivami, nebo byl v havarijním stavu. I podle vztahu ke kostelu se pozná, zda-li farnost funguje. Je potěšitelné, když člověk vidí, jak se lidi zapojují do oprav či budování něčeho nového. Jenom krátce vzpomeňme generální opravu varhan, bylo zbudováno nové topení jak v kostele tak na faře. Okolí kostela je vzorně udržováno, zde lze vzpomenout na dobrou spolupráci se všemi obcemi naší farnosti.

Každý z nás dostal do ruky hřivnu a o tu se má starat. Neschovávejme ji do trezoru, budujme s ní další dobro, nenamlouvejme si, že jsme poslední, co budou chodit do kostela. Přijdou další generace, které poznají to, že jediné Bůh je cesta, a vše ostatní je pomíjivé. Snažíme se i my, a proto bychom rádi tu naši hřivnu rozmnožili a to stavbou nového kostela Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě. Mnozí se ptají na co kostel. Odpověď je nasnadě, ke slávě Boží, aby si našli do něho cestu všichni, kdo milují Boha. Nesmíme stát v koutě a vyčkávat až nás někdo zavolá, musíme sami hledat možnosti jak své hřivny rozmnožit a předat tak Bohu s radostí své dílo.

Určitě si mnozí z Vás položí otázku, ale co se Vám podařilo začít v uplynulém roce, co nového jste zažili. Musíme být upřímní a přiznat si, že toto všechno jsou věci, které běží již delší dobu a o to otci arcibiskupovi nešlo. Ale jedna věc je v naší farnosti určitě nová a to je stavba kostela. V této souvislosti mnozí hovoří o rozdělení farnosti, ale co je větší pastorační nežli stavba Božího chrámu. Lidé spojují ruce ke společnému dílu, ke společné modlitbě za zdar díla a to je právě to, co všichni potřebujeme.

Nevím, zda jsme Vám všem přesvědčivě přiblížili život naší farnosti. Je toho mnoho co máme zlepšovat, budeme-li však všichni pracovat s vírou v Boha, bude naše práce vidět a nemusíme klopat hlavu.

Děkujeme Vám všem za pozornost a Vám otče arcibiskupe za podporu a impulz, kterým se nás snažíte nastartovat.

*Za farní radu JM*

\* \* \*

## **MALÉ OHLÉDNUTÍ SE ZPĚT**

Při výročí svých šedesátin jsem si uvědomil, jak ten čas zde na zemi ubíhá. Skutečně jsme zde jenom na chvíli. Všechno, co jsem v uplynulých letech vykonal a prožil, mám v živé paměti. Chvilé radostné i bolestné jsem přijímal s vědomím, že to tak chce Bůh. Nebylo to kolikrát lehké, ale díky Bohu jsem se vždycky „postavil na nohy“. Poznal jsem, že mě má rád a je mi nablízku, zvláště v krizových situacích. Nikdy mne neopustil, a prosby, které jsem mu předkládal skrze Pannu Marii, byly vždycky vyslyšeny.

Přesto dodnes nevím, proč mě Bůh zachránil od jisté smrti. Tuto událost jsem zveřejnil a předal i otci arcibiskupovi Janovi. Byla to nezasloužená milost. Osobně tuto událost připisuji naší nebeské Matce, Panně Marii. Jsem jí za to vděčný, ale stále si myslím, že jsem jí ještě hodně dlužen. Bude to již čtyřicet let, co se tato příhoda stala, ale ve své mysli ji mám zafixovanou, jako by to bylo včera. Proto jsem přivítal, že kostel v Dolní Lhotě bude zasvěcen právě jí.

Maria si právem zaslouží, aby jí byl tento stánek postaven. Karmelská je Maria „milující“. Kdo její lásku poznal, určitě pomůže, aby se toto dílo k chvále Boží a ke cti Panny Marie podařilo. Láska je největší, když je obětovaná. Osobně ve stavbě kostela spatřuji příležitost, abych dluh, který pociťuji, mohl vyrovnat.

Křesťan nemá věřit na štěstí, náhodu, smůlu atd. Všechno se děje podle Boží vůle. Zkuste se zamyslet, možná najdete taky ve svém životě něco, za co byste měli být Bohu a Panně Marii také vděční.

*Miroslav Malota*

\* \* \*

## **ZE ŽIVOTA KNĚZE JAK JSEM SE UČIL NEUČIT SE JEN PRO ZNÁMKY**

Mým spolužákem v semináři byl P. Josef Kubíček. Seděl jsem vedle něho po celých pět let. Spolu jsme byli také svěceni; vzpomínám, jak jsme leželi při kněžském svěcení vedle sebe na dlažbě hradecké katedrály. Mám na něho krásné vzpomínky. Když byl můj tatínek těžce nemocen a potřeboval krev, Pepík se hned nabídl, že půjde do nemocnice a dá mu krev svou. Učinil to s naprostou samozřejmostí. Jeho touhou bylo stát se knězem, to byl jeho cíl největší a konečný a jen o to mu šlo. Jiným šlo třeba o to, aby na té cestě bylo samé „eminenter“, tedy výtečně, ale Josefu Kubíčkovu by stačilo třeba jen samé dostatečně. Netoužil po nějakých vyznamenání či chvále, ale po kněžství.

Jednou jsme měli jakýsi test z církevních dějin. Sám jsem si nějaký ten tahák napsal, musím to přiznat. Pepík vedle mne měl před sebou jen čistý papír, nic na něm neměl napsáno, ale seděl docela klidně. Nabízel jsem mu tahák, ale Pepík mi odpověděl zcela potichu: „Když to nedovedu, zasloužím si pětku.“ Až mne zamrazilo a zastyděl jsem se. Tak byl poctivý až do morku kosti. Toto jsem také pověděl při jeho pohřbu v Dolní Dobrouči, kde se narodil a kde je pochován. Ale tento spolužák měl krásný smysl pro vtip a radost.

Spali jsme v dlouhé místnosti hradeckého semináře, které jsme říkali Harmonika. Spalo nás tam asi dvacet a já ležel na lůžku vedle Pepíka. Stále jsme byli vedle sebe, neboť v semináři jsme byli řazeni podle abecedy a podle ní také umístováni. Když jsem jednou v noci musel na záchod, Pepík za pozornosti všech dvaceti vlezl do mé postele. Byla tma a na cestě zpátky jsem si musel postele odpočítávat, protože jsem spal daleko od dveří až skoro u oken. Když jsem však poznal, že je postel obsazená, vrátil jsem se a počítal znovu. Zas byla obsazená. Pak jsem už v bezradnosti šel ke dveřím, kde byl vypínač, rozsvítil si a viděl, že moje postel je prázdná. Zhasl jsem a zas počítal, ale postel byla obsazená. Pepík zas přešel do té mé. To už jsem byl docela popletený, myslel jsem si, že snad ani počítat nedovedu. A znovu jsem šel ke světlu a zas byla postel prázdná. A tak jsem znovu počítal, ale postel byla opět obsazená. Snad bych tak chodil celou noc, až mne zachránilo, že spolužáci již vyprskli smíchem, když mne pozorovali, jak chodím jako náměsíčný od postele k vypínači. Takto jsem poznal, jak je krásné, když někdo naprostou niternou spolehlivost dokázal spojit se smyslem pro humor a rozdávaním radosti, a tak projasňováním života. Ona Harmonika se touto příhodou opravdu prozářila a už nebyla přeplněna lůžky, ale byla naplněna radostí všech. I to je velké umění. Nevznášíme se jak andělé, když studujeme na kněze, ale jsme lidé, kteří chodí po zemi. Tento spolužák působil skvěle. Tak krásně, že mu odňali státní souhlas a on šel pracovat do kamenolomu. Tam neměl kolem sebe věrné ovečky jako v kostele, ale drsné dělníky, mezi nimiž působil jako skutečný apoštol. I tam šířil Kristovo Evangelium, jemuž se upsal na celý život, ať už byl v kostele nebo v kamenolomu. I mezi dělníky si získal obdiv všech svou nesmírnou pokorou. Říkal mi později, že tam byl poslán od Boha a že to tak bral. Tam následoval Krista jako dělníka. Nebyl nešťasten a ani nenaříkal.

Mně i druhým spolužákům, na něž rovněž rád vzpomínám, říkal bratříčku. Připadal jsem si vedle něho jako hodně nepovedený bratr, jako bychom opravdu nebyli z jedné rodiny. Jednou přijel na naše setkání do Činěvsi a byl zcela vyrovnaný a radostný, i když byl nádeníkem. Byl prostě knězem do dna své čisté duše a absolutně nikým jiným nemohl být. Říkal mi: „Bratříčku, jsme kněžími a máme se rádi, co bychom chtěli víc.“

Později pracoval jako údržbář v Chocni u řeholních sester. Neměl tuto kvalifikaci, ale vzal i toto místo. Zabil jej elektrický proud při opravě nějaké cirkulárky. Slyšel jsem od jeho sestry, že proud jej odhodil a že i při smrti Pepík klečel a měl ruce sepjaté, že ještě toto stačil udělat ve chvíli poslední. I zde ukázal svůj pravý postoj toho, který se modlí, který prosí a odpouští, skutečný, pravý postoj kněze až do posledního výdechu.

Byl jsem několikrát u jeho hrobu a bývají tam lidé, kteří mi říkají, že Pepík byl světec. I svým způsobem mučedník. A tak jsme my, jeho spolužáci rádi, že tam nahoře máme toho, který je jedním z nás a za nás se přimlouvá.

Jde nyní už jen o to, abychom dokázali být tím, kým byl on.

< V.U. >  
podle P. F. Lukeše

\* \* \*

## SVATÉMU JOSEFOVI

Nevíme, kolik jsi osekal klád,  
nevíme, kolik jsi posbíjel krovů.  
Víme, žes pracoval těžce a rád,  
od rána do noci, znovu a znovu.  
Tak totiž pracují chudí lidé.

Nevíme, jaký byl tvůj denní plat,  
nevíme, zda jsi měl každý den práci;  
možná měls někdy i s rodinou hlad,  
za vděk bral, co jiní z přebytku ztrácí.  
Tak totiž žijí chudí lidé.

Nevíme, kdy byl tvůj poslední den,  
ani jak starý jsi šel smrti stínem...  
Víme, žes miloval Nejčistší z žen  
i s jejím jediným přesvatým synem.

Nevíme, možná, že... Nevíme, snad...  
Mnohé se v minulých staletích ztrácí...  
Víme, žes Boha měl nesmírně rád  
a že ti na nebi lásku tvou splácí.

Josefe, dělníků sekyr a dlát,  
Josefe, dělníku mozolných dlaní,  
kéž nikdo na světě netrpí hlad  
kéž na tvou přimlovu Ježíš nás chrání.

(P. Klétus)

## SV. JOSEF, SNOUBENEC MATKY BOŽÍ MARIE – 19. BŘEZNA

- narozen v Nazaretě, zemřel v 1. století

Patří k nejuctívanějším církevním postavám vůbec, je patronem celé církve, jeho jméno nikdy nezevšední, vždy je vyslovováno s úctou. Hebrejský význam znamená "Bůh přidej, připoj". Svatý Josef je mimo jiné patronem manželů, křesťanských rodin, dětí, mládeže, dělníků, řemeslníků, tesařů, vychovatelů, ochránce v zoufalých situacích, při bytové nouzi, také patronem umírajících a za dobrou smrt. Je to bezesporu svatý pur excellence, zvláště v dnešní době, kdy naše rodiny prožívají velkou krizi (každé páté dítě vyrůstá v neúplné rodině, vysoká rozvodovost, nerodí se děti), na jeho přimlovu si můžeme vyprosit velké milosti. Svatý Josef je zároveň nejmlčenlivější osobou v celém evangeliu. I když mlčí, je stále respektován, je mužem mlčení. Evangelista říká, že to byl člověk spravedlivý. Mlčení je jeho chválou, jeho duchem, jeho ovzduším. Vystupuje jako hlava

Svaté rodiny, nikoliv autoritativně. Jeho vážnost je výsledkem jeho moudrosti, ctnosti a vědomí, jaké jsou opravdové potřeby rodiny, na kterou myslí a o kterou se stará tichou a neokázalou prací vlastních rukou. Nejvýraznějšími povahovými rysy nazaretského tesaře Josefa jsou přímota, upřímnost, čestnost, vlídnost, skromnost, věrnost Božímu slovu, pracovitost a poslušnost. Nesmírné bohatství ctností činí svatého Josefa důstojným snoubencem neposkvrněné Panny Marie. Jeho jméno je tisíckrát opakováno u těch nejchudších kolébek i u nejvznešenějších trůnů. Jeho jméno nemůže nikdy lidi unavit, stejně jako je nevyčerpatelné i bohatství jeho ctností. Svatý Josefe, oroduj za nás.

(podle životopisů svatých)  
< V.U. >

\* \* \*

## **IX. „LHOTSÝ PLES“**

4. února 2006 připravila mládež farnosti Horní Lhota a divadelní společnost DEBŘA již IX. Lhotský ples, a to v sále kulturního domu v Dolní Lhotě. Ples zahájili sourozenci Yveta a Robert Navrátilovi ve 20 hodin a celým večerem nás také provázeli. Program začal velmi pěkným slavnostním předtančením páru z klubu SWING. Ve 21,30 vystoupila divadelní společnost DEBŘA se svou Retrospektivou aneb „Jak sme to tam cosi měli...“. Jednalo se o ohlédnutí za mnoholetým úsměvným působením této divadelní společnosti formou ukávek z následujících komedií : O překrásné Eulálii aneb příšerný konec zlého čaroděje Helenberta (1995), Krvavý makovec (1996), Leopold (známá pod názvem Autobus - 1997), Onehdá na západě (1998), Začátek konce aneb poslední země i naděje (2000), Skutečná pravda o Perníkové chaloupce (2002), Bohovský výlet (2003), Okradené království (2005). V jednotlivých ukávkách vystoupili Hynek a Markéta Prouzovi, Stanislav a Veronika Martincovi, Petr Nášel, Jana Drgová, Martina Ulrichová, Silvie Ulrichová, Václav Soukup, Stanislav Žáček, Pavel Šimoník, host Marie Pavelková, a to vše pod taktovkou Viléma Kolaříka, který nejenom hrál, ale také vše režíroval. Toto představení bylo úsměvné a přispělo k všeobecnému veselí a dobré náladě. K tanci a poslechu velmi pěkně hrála skupina KOLÍK a od 22,30 začala ve sklípku kulturního domu hrát také cimbálová muzika PENTLA.

Již při příchodu na ples nás přivítaly rozesmáté tváře našich mladých - pořadatelů, kteří nás uvedli na připravená místa. Na stolech jsem našli zpracovaný program včetně barevné fotografie účinkujících ze souboru DEBŘA s přáním příjemné zábavy. Celý večer plynul ve velmi příjemné atmosféře s pečlivě připraveným a velmi kvalitním programem. Pro všechny zúčastněné bylo přichystané výborné občerstvení – pečená kuřata, ale i vdolečky, trubičky, a také bohatá tombola. Na svých místech byli připraveni vždy ochotní pořadatelé, kteří se své úlohy zhostili se ctí. Chtěla bych jim poděkovat za sebe i za ostatní účastníky plesu za krásný zážitek, který nám s takovou láskou a obětavostí připravili. Ve svém srdci jsem cítila obrovskou radost, ale i hrdost, že toto je mládež naší farnosti a naše budoucnost. Zároveň jim vyprošujeme u našeho Pána požehnání, ale i sílu, aby v této náročné době vytrvali a svůj život neúnavně stavěli na křesťanských hodnotách.

Příští rok se těším na shledanou a doufám, že se nás sejde ještě více.

## **“ŽIVÝ BETLÉM“**

Při této příležitosti bych chtěla poděkovat také všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci živého Betléma v naší farnosti. V pátek 23.12.2005 ve farním kostele v Horní Lhotě po mši svaté znovu ožil biblický příběh o narození našeho Spasitele Ježíše Krista. 32 účinkujících, z řad dětí a mládeže naší farnosti, nám připravilo překrásný zážitek. Oceňujeme jejich úsilí, odhodlání a trpělivost, které do samotné přípravy vložili. Výsledek byl perfektní, i co se týká kostýmů, písní, básní, koled a vyprávění, které zde zazněly. Také při této příležitosti jsme zažili pocit radosti z aktivity našich mladých,

kterým nebylo líto vlastní oběti, aby nám tento krásný zážitek připravili. Věříme, že vše co učinili k oslavě Boží, jim nebude zapomenuto, a že náš Pán je povede vždy bezpečnými cestami života.

Závěrem bych chtěla ještě jednou ocenit aktivitu mladých naší farnosti, kterou přispívají k oslavě Boží, a které si nesmírně vážím. Vůbec si nemyslím, že by byli nějakým způsobem rozdělení, ba naopak – vytvořilo se zdravé jádro, které by mělo k sobě přitahovat i ty doposud vlažné. Jejich nadšení by mělo být vzorem i pro nás ostatní.

Mgr. Eva Řeháková

\* \* \*

## **P. FRANTIŠEK MÜLLER:**

### ***MÍSTNÍ A POMÍSTNÍ JMÉNA V DĚJINÁCH A POVĚSTECH***

*(pokračování)*

*Další část nám nabízí přehled o tom, jak se Sehradice postupně rozrůstaly, jaká jména lidí a místní názvy se před staletími objevovaly. Mnohé z nich se udržely a jsou nám známy i dnes.*

Roku 1790 měly Sehradice v 57 domech 459 obyvatel, roku 1834 v 95 číslech 514 obyvatel, roku 1869 obyvatel 527, roku 1880 obyvatel 566, roku 1890 102 domů a 590 obyvatel, roku 1900 102 čísla a 548 obyvatel, roku 1910 obyvatel 568, roku 1921 obyvatel 564, roku 1930 obyvatel 581, roku 1940 obyvatel 671, roku 1950 obyvatel 634, roku 1961 obyvatel 637.

Podle purkrechtních register z roku 1641 žilo zde roku 1670 18 starousedlíků a 3 usedlíci noví. V polovici 18. století bylo zde 16 sedláků, 2 čtvrtníci, 9 zahrádkářů. Byly zde 2 mlýny.

Urbář panství novosvětlovského z roku 1598 uvádí v Sehradících tyto usedlíky: Martin Šustků, Václav Hnilků, Jura Gazdůj, Jakub Jurigů, Martin Parák, Mikuláš Vašků, Mikuláš Plášků, Václav Vašků, Jura Filipů, Václav Prokopů, Jura Fukalů, Martin Janků, Mikuláš Hora, Martin Buščík, Václav Janků, vdova Kalíčková, Jiřík Maňas (mlynář), Martin Majzlík, Mikuláš Vaněčka (mlynář), Martin Martinců, Martin Kovář. Dále zde bylo 12 opuštěných bývalých hospodářství.

#### **Trati:**

##### *Polní a luční:*

Mezník (staré pohřebiště), Bobaňa, Za humny, Flek, Nivy, Brodské, Miloňov, Lysé pole, Kúta, Kútík, Dobléska (pole, les), Stráně, Vrcha, Záluží, Nivky, Podnivčí, Padělky, Široké, Vozičné (les a pole), Končiny (na severních hranicích katastru), Trestné (stará pověst říká, že tam odsouzenci z hradu Sehradu odpykávali trest), Vranov (pole i les), Záhumení, Obora, Šarovy, Benešky, Klukovy (Klukova), Podsedkovy Klukovy, Masařova Klukova, Bařina (též na Bařinách), Nad Oblésky, Ráj, Brodské, Příčky, Včelín.

##### *Lesní:*

Kút, Dušky, Zasadné, Rubiska, Bobaňa, Lysé, Studničné, Dobléska, Uhliska, Stráně, Mokré, Slatiny, Vrcha, Vozičné, Háj, Naháj, Brdo, Zábrdí, Dubovské, Trestné, Vranov, Húšť, Dobléska, Stráně, Vozičné.

(Názvy tratí zpracoval hlavně František Majzlík ze Sehradic)

#### **Samoty (paseky)**

Končiny (v Končinách, 5 rodin), Na drahách (2 rodiny), Ve žlebě (Fiodoré), Za kopcem (Mokrošci), Vrchy (Na vrchoch, Kuželé), Mokré, Jurčici, Šiškovy paseky, Vyhnalov



## Prehistorické pohřebiště

Mezi Sehradice a Slopným v trati „Mezník“ bylo roku 1961 objeveno staré pohřebiště. Archeologický průzkum proveden v roce 1962 za vedení odborníka Jana Pavelčíka z Uherského Brodu. Jsou to žárové hroby lidu popelnicových polí z konce doby bronzové a starší doby železné (z let asi 1000 až 700 let př. Kr.). Bylo zde odkryto asi 317 hrobů. Antropologicky zjištěno posudkem 7 hrobů dětských, 14 dospělých, 1 mužský. V mnoha hrobech byla jen kostní drť a zbytky spálených kostí v rozdrobených popelnicích. V jednom hrobě byl kus rudy hnědelové. Z ní se v pravěku tavilo železo.

## Neštěstí

Roku 1663 vpády Turků s Tatary, ti vypálili celou obec, pobili nebo zajali a odvěkli z obce 7 lidí, uloupili 4 koně, 8 kusů hovězího dobytka a 206 ovcí. Po jejich odchodu bylo v Sehradících 12 opuštěných usedlostí. Rok 1876 oheň. Vznikl v čísle 48, vyhořelo 41 domů (9.4.).

Rok 1912 (25.7.), velká bouře, pozemky zatopeny, úroda zničena, z mnoha domů se museli obyvatelé vystěhovat. Léta 1926 a 1930 povodně, dolní strana Sehradice zatopena. Řádila chřipka.

## Výstavba obce

Obec prodělala v posledních 60-ti letech velké změny. Václav Peřinka ve Vlastivědě okresu Vizovického z roku 1907 píše:

„Novější chalupy jsou z vepřovic, většinou bez omítky, kryty šindelem. Staré chalupy, pokud roku 1876 neshořely, jsou dřevěné, kryté doškem.“ Dnes takého stavení v Sehradících není. Zvláště byla obec zvelebena po 2. světové válce. Upravena návěs, kanalizace, silnice, založeno JZD „Olšava“, postaveny hospodářské objekty, kravín aj.

\* \* \*

## DO SRDCE SVÉHO SE UCHYLTE

Do srdce svého se uchylte, kdo jste se Bohu vzdálili,  
k tomu se obraťte, kdo stvořil vás.  
Pevně v něm stůjte a budete mít trvání;  
hledejte v něm klid a naleznete jej.  
Proč vás láká pustina? Kam se hodláte odebrat?  
Od něho dobro pochází, dobro, jež každý miluje.

*sv. Augustin  
Confessiones IV,12*

\* \* \*

## POŘAD BOHOSLUŽEB V BŘEZNU 2006

1. března : Středa <b>POPELEČNÍ STŘEDA</b> <b>Den přísného postu</b>	7.00 16.00	Za nemocné Za Annu Pavelkovu, rodiče Januškovy, celou živou a + rodinu
2. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + manžele Krejčířovy, rodiče z obou stran, sourozence, ostatní příbuzné a živou rodinu
3. března : Pátek Ferie <b>První pátek v měsíci</b>	17.45	Za rodiče Kuželovy, dva syny, rodiče Šmotkovy, tři syny, celou živou a + rodinu
4. března : Sobota Ferie	17.45	Za členy živého růžence

5. března : Neděle <b>1. neděle postní</b>	6.55 9.15	Za farníky Za + Jaroslava Strnada, rodiče z obou stran a dary Ducha sv. pro živou rodinu
9. března : Čtvrtek Ferie	15.45	Za Josefa Hubáčka, rodiče z obou stran, živou a + rodinu
11. března : Sobota Ferie	17,45	Za rodiče Žáčkovy, tetu, duše v očistci, celou živou a + rodinu
12. března : Neděle <b>2. neděle postní</b>	6.55 9.15	Za + rodiče Josefa a Marii Kozubíkovy, Františka Macíka, živou a + rodinu Grygarovu a Večerkovu Za + rodiče Kovářovy, jejich rodiče a duše v očistci
16. března : Čtvrtek Ferie	15.45	Za + rodiče Annu a Vojtěcha Boráňovy a živou rodinu
18. března : Sobota Ferie	17.45	Za Oldřicha Ambrůze, osm sourozenců a rodiče z obou stran
19. března : Neděle <b>3. neděle postní</b>	6.55 9.15	Za + Josefa Fojtíka, rodiče Fojtíkovy, rodiče Březinovy, syna a Boží ochranu pro celou rodinu Za farníky ( <i>sv. křest</i> )
20. března : Pondělí <b>Slavnost SV. JOSEFA</b>	17.45	Za + Josefa Machů, jeho manželku a vnučku Moničku
23. března: Čtvrtek Ferie	15.45	Za + Františka Bartoše, jeho + syna Františka, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
25. března : Sobota Slavnost <b>ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ</b>	7.00 17.45	
26. března : Neděle <b>4. neděle postní</b>	6.55 9.15	Za + Františka a Marii Latinákovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Antonína Boráně, dvoje rodiče, celou živou a + rodinu
30. března : Čtvrtek Ferie	15.45	Za + rodiče Žáčkovy, dceru Františku, + rodiče Maňasovy, jejich děti a + manželé Geržovy

\* \* \*

## KRUTÝ PŘÍBĚH

Když byl před časem uveden do kin nový film amerického herce a režiséra Mela Gibsona Umučení Krista, rozpoutala se kolem něj řada polemik. Autorovi bylo vyčítáno, že příběh o Ježíši znázornil přehnaně, až moc krvavě, drsně. On se však ohrazoval mimo jiné tím, že natočením filmu chtěl vyburcovat všechny, kteří si zvykli dívat se na kříž jaksi příliš samozřejmě. S obrazem Krista přibitého na kříži se jistě setkáváme dost často a musíme si přiznat, že jsme si skutečně mnohdy zvykli... (navíc, když je některými autory často ztvárňován poněkud „nasládle“, naivně, téměř jako by o nic velkého nešlo). Snad nás tato doba postní, kterou právě začínáme, přivede k hlubším úvahám o Kristově oběti, o jeho úžasné, pro nás až nepochopitelné lásce, ale také o našich osobních selháních, zradách a bolestech, které mu každý z nás každým dnem připravujeme.

Podnětem k takovému postnímu zamyšlení může být i krátký příběh známého italského spisovatele Bruna Ferrera z jeho knížky Živá voda pro duši:

Jeden chlapec cosi ukradl. Ta událost vyšla najevo a chlapec se bál, co na to řekne jeho otec, poctivý a všemi vážený muž.

Toho večera by se atmosféra u stolu dala krájet. Po večeři otec se synem osaměli. Chlapec měl strach a čekal, co se bude dít. Otec celý večer nepromluvil.

Náhle otec vstal a zamířil ke krbu. Pevně sevřel pohrabáč, který byl rozpálený od ohně a rudě žhnul. Beze slova se vrátil ke stolu.

Chlapec ho s úděsem sledoval.

Otec došel až k synovi. Položil levou ruku před něj na stůl a na ni rozpálený pohrabáč. Neřekl jediné slovo. Syn s hrůzou sledoval otcovu spálenou ruku.

Už nikdy, až do konce života ten chlapec nic neukradl.

*Ano, to je krutý příběh, ale co tě napadá, když se podíváš na kříž?*

< H.M. >

\* \* \*

## **ZPRÁVY A INFORMACE**

**Oslava svátku svatého Josefa** je letos přeložena na pondělí 20. března. Mše svatá bude ve Lhotě v 17.45.

**Letní čas** začíná letos platit od neděle 26. března.

**Pobožnosti křížové** cesty budou jako v minulých letech: Čt. 15.45; Ne. 9.15

---

**Naše farní rodina.** (<http://www.rkf-hornilhota.cz/>).

Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Horní Lhotě pro potřebu svých farníků v nákladu 150 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val. Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: [rkf.hornilhota@volny.cz](mailto:rkf.hornilhota@volny.cz).

Členové redakční rady: Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Ing. Miriam Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky v sakristii. Pro farníky zdarma.